

Яна КНЯЗЕВИЧ
науковий керівник:
к.е.н. Рудейчук С.В.
ІФННІМ THEY

НЕОБХІДНІСТЬ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ТОРГІВЛІ

Сучасний рівень розвитку ринкових відносин в Україні значно ускладнює діяльність підприємств торгівлі, що потребує якісних зміни у методах управління: гнучке та швидке реагування на зміни зовнішнього середовища, використання якісної, ґрунтовної та оперативної інформації. Так, у 2014 р. товарообіг на підприємствах торгівлі зменшився на 6% порівняно з 2012р. Разом з тим рентабельність підприємств торгівлі за останній період щорічно зменшується в середньому на 2-3%. За цих умов підприємствам сфери обігу необхідна сучасна, адекватна ринковій економіці система інформаційного забезпечення управління, яка б інтегрувала в собі новітні методи обліку, аналізу, нормування, планування і контролю та забезпечувала б прийняття ефективних управлінських рішень. Такою системою є управлінський облік. Оскільки йому притаманне комплексне вирішення внутрішніх економічних проблем і він значною мірою допомагає управляти підприємством, є зорієнтованим не тільки на досягнення оперативних поточних завдань, скажімо, на отримання прибутку в тому чи іншому розмірі, завоювання нових ринків збуту, але й проблеми пов'язані з питанням виживання підприємства в період економічної кризи, збереження робочих місць тощо. Разом з тим варто зазначити, що для вітчизняних підприємств торгівлі, впровадження в управління системи управлінського обліку, яка б ефективно функціонувала і була б економічно виправданою, є суттєвою проблемою. Такий стан пояснюється, насамперед, не розумінням потреби і, відповідно, розуміння віддачі від запровадження управлінського обліку,

Ці об'єктивні тенденції та процеси, що відбуваються сьогодні в Україні, й обумовлюють актуальність дослідження.

Значний внесок у дослідження управлінського обліку роботи підприємств торгівлі товарних запасів, витрат, доходів і фінансових результатів зробили такі вітчизняні науковці та практики: Білуха М.Т., Белоусова І.А., Бутинець Ф.Ф., Голов С.Ф., Гуцайлюк З.В., Задорожній З. В., Мних Є.В., Нападівська Л.В., Пушкар М.С., Сопко В.В., Чумаченко М.Г. та інші.

Теорія та практика управлінського обліку формувалися в тісному взаємозв'язку з розвитком інших галузей науки, скажімо, теорії систем, кібернетики, економічної теорії, менеджменту, бухгалтерського обліку тощо. Глибинна суть управлінського обліку, завдання, яким він підпорядкований, прийоми та методи, які він використовує, насамперед обумовлюються теоретичними надбаннями розвитку управління та обліку. В ідеалі управлінський облік має всеосяжний характер і охоплює практично всі компоненти менеджменту. Ж.А. Фламмінк, який у середині ХХ століття підкреслив, що лише інтеграція бухгалтерського обліку з наукою управління

дасть бухгалтерії істинний сенс. Виникнення та розвиток управлінського обліку було наслідком тісної інтеграції обліку з менеджментом. Така інтеграція має двоаспектний характер зв'язку. Відповідно до першого аспекту, зв'язок цих двох наук відбувається за компонентами менеджменту і ґрунтується на зіставності облікових даних. Другий аспект властивий для циклу прийняття управлінських рішень (план-організація-облік-контроль-аналіз-регулювання).

Роман ЧОБОТАР
науковий керівник:
к.е.н. Фрич А.О.
ІФННІМ THEU

УПРАВЛІННЯ ПЛАТОСПРОМОЖНІСТЮ СТРАХОВОЇ КОМПАНІЇ

На сьогодні страховий ринок є рентабельним ринком фінансових послуг, і було б недоречно говорити про кризу ефективності управління страхових компаній. Однак економічна нестабільність виробничої сфери, низький рівень доходів населення, що супроводжується зменшенням обсягів страхових премій у страховика, недосконала законодавча база не створюють безпечних умов для сталого економічного розвитку страхових компаній. Виникає необхідність у зміцненні фінансової безпеки страховиків та забезпеченні стабільності їх функціонування. У зв'язку зі складністю і різноманітністю зовнішніх та внутрішніх фінансових відносин виникає потреба у високоєфективному управлінні фінансами страхових компаній, що є необхідною умовою формування їхньої платоспроможності. Таке управління, перш за все, забезпечується завдяки аналізу платоспроможності страховика як елементу фінансової безпеки страхової компанії. Саме фінансова стійкість є однією із найважливіших характеристик фінансової безпеки страховиків з позиції довгострокової перспективи.

Проблемам управління платоспроможності страховиків займалися, зокрема, В. Базилевич, Я. Шумелда, С. Осадець, О. Гоманкова, Л. Орланюк-Маліцька, В. Фурман та інші.

В більшості країн світу основним показником платоспроможності страховика є маржа платоспроможності. Нині європейська концепція визначення платоспроможності страховиків базується на правилах, в основу яких покладено розрахунок мінімальних вимог до розміру капіталу, а також визначення фактичної величини капіталу страхових компаній, який не повинен бути нижчим від встановленого нормативного рівня.

Проте, зміни які спостерігаються в країнах Євросоюзу, основними з яких є євроінтеграція інших країн та спроби протидії коливанням на ринках, Європейська комісія активно веде роботу над новим поколінням директив щодо забезпечення платоспроможності страхових компаній, які отримали назву Solvency II. Особливістю системи Solvency II є зміна підходів до оцінки такого показника, як платоспроможність, який, згідно з новими вимогами